

Sygnatura akt VIII C 1411/12

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa D. B. (1)

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Spółki Akcyjnej (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda D. B. (1) kwotę 8.000 zł (osiem tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od tej kwoty od dnia 31 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 870,12 zł tytułem stosunkowego zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej Spółce Akcyjnej (...) z siedzibą w W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu) kwotę 1.103,77 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. kosztami sądowymi, od których ponoszenia powód został zwolniony, obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Powód D. B. (1) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wystąpił z powództwem przeciwko (...) S.A. w W.,

w którym domagał się zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 25.246 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia

31 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty, zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 246 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2012 r., ustalenia odpowiedzialności na przyszłość pozwanego względem powoda za skutki wypadku z dnia 14 października 2009 r. oraz zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4.800 zł.

W uzasadnieniu do pozwu, powód podniósł, iż w dniu 14 października 2009 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym został uszkodzony. Wskutek zdarzenia został przewieziony do (...) Szpitala (...) we W., gdzie udzielono mu pierwszej pomocy. Po przeprowadzeniu badań, stwierdzono, iż na skutek wypadku doznał uszkodzenia kręgosłupa w postaci skrzywienia odcinka szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowego. Zalecono mu noszenie kołnierza ortopedycznego oraz okresową kontrolę w poradni ortopedycznej. Bezpośrednio po zdarzeniu powód przebywał na zwolnieniu lekarskim. W dniu 25 października 2010 r. przeprowadzone badanie rezonansu magnetycznego wykazało, iż u powoda nadal występuje wyprostowanie fizjologicznej lordozy kręgosłupa szyjnego – objaw dwustronny. Powód obecnie nadal odczuwa dolegliwości bólowe w postaci bólu kręgosłupa szyjnego, bólów głowy oraz

złego samopoczucia. Wskazał, iż na początku 2011 r. stwierdzono u niego zaćmę pourazową oka prawego oraz naczynioruchowe bóle głowy. Od dnia 19 maja 2011 r. do dnia 25 maja 2011 r. powód był hospitalizowany na Oddziale Neurologii z P. Udarowym w (...) Szpitalu (...) Centrum Medycyny Ratunkowej um. T. M. we W.. Powód podał, iż w karcie informacyjnej leczenia szpitalnego lekarz wskazał, że dolegliwości bólowe i drętwienie odcinka szyjnego kręgosłupa głowy w okolicy potylicznej nasiliły się. Powód zażywał przypisane mu środki bólowe oraz regularnie kontrolował stan zdrowia w poradniach okulistycznych, neurologicznych, a także uczęszcza na ćwiczenia rehabilitacyjne. Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, która wypłaciła mu kwotę 4000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę, ból i cierpienie oraz kwotę 592,15 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Lekarze orzecznicy stwierdzili u niego 4 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Powód stawał również na komisji lekarskiej ZUS gdzie lekarze stwierdzili u niego uszczerbek w wysokości 5 %. Podał, iż do dnia dzisiejszego odczuwa dolegliwości związane z wypadkiem jaki miał miejsce w 14 października 2009 r. Wypadek, wywarł negatywne skutki na psychice powoda, co wpłynęło na jego codzienne funkcjonowanie. Ponadto podnosił, iż stwierdzona u niego zaćma oka prawego pozostaje w bezpośredni związku z wypadkiem. Podał, iż poniósł koszty leczenia w wysokości 813,15 zł na która składają się koszty zakupów leków przeciwbólowych, wykonanie rtg kręgosłupa, zabiegi masażu oraz zakup oprawy do okularów. Powód wniósł o zasądzenie różnicy pomiędzy wydatkami, a kosztami zwróconymi przez stronę pozwaną. W piśmie z dnia 6 lipca 2012 r. strona pozwana stwierdziła, iż zaćma nie powstała na skutek urazu kręgosłupa.

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4817 zł. Uzasadniając swoje stanowisko zarzuciła, przedawnienie roszczeń wynikających ze zdarzenia w dniu 14 października 2009 r. Wskazała, że postępowanie likwidacyjne szkody wywołane zgłoszeniem powoda z dnia 16 listopada 2009 r. zakończyło się jego uznaniem i wypłaceniem zadośćuczynienia w dniu 16 grudnia 2009 r. Zgłoszony natomiast przez powoda w dniu 5 czerwca 2012 r. wniosek o przyznanie kwoty 40.000 z tytułu powstałej choroby zaćmy, zdaniem strony pozwanej jest bezzasadny, bowiem nie ma związku z wypadkiem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny,

W dniu 14 października 2009 r. doszło do wypadku komunikacyjnego z udziałem powoda D. B. (1) podczas którego, w tylny prawy bok jego samochodu uderzył inny pojazd.

Sprawca zdarzenia ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Powodowi udzielono pierwszej pomocy w (...) Szpitalu (...) we W.. Po przeprowadzonym badaniu stwierdzono u niego skręcenie kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowego. Powodowi zalecono noszenie przez okres 4 tygodni kołnierza na szyję oraz kontrolę w poradni ortopedycznej.

bezsporne, a ponadto: - karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 9,

- zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 11 maja 2010 r. k.21.

Powód uczęszczał na rehabilitację zgodnie z zaleceniami lekarskimi. W wyniku przeprowadzonego badania – rezonansu kręgosłupa szyjnego – stwierdzono u niego wyprostowanie fizjologicznej lordozy kręgosłupa szyjnego. Powód odczuwał dolegliwości bólowe i drętwienie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz głowy w okolicach potylicznej. Przez okres ok. 4 tygodni nosił kołnierz ortopedyczny typu F.\

Od dnia 19 maja 2011 r. do dnia 25 maja 2011 r. powód przebywał na oddziale Neurologii z P. udarowym, gdzie rozpoznano u niego naczynioruchowe bóle głowy oraz zaćmę pourazową. Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od października 2009 r. do marca 2010 r.

Odczuwał silne bóle kręgosłupa, zażywał środki przeciwbólowe.

Powód poniósł koszty leczenia w postaci zakupu opraw okularowych za które zapłacił 247 zł.

Dowód: - karta informacyjna z dnia 25 maja 2011 r. k. 25,

- zaświadczenie o uczęszczaniu na rehabilitację z dnia 8 czerwca 2010 r. k. 22,

- zaświadczenia lekarskie k. 10-20.

- faktura VAT nr (...) k. 38.

Wypadek znacznie wpłynął na życie codzienne powoda. Przed zdarzeniem powód prowadził działalność gospodarczą, oraz utrzymywał rodzinę. Na skutek wypadku zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, co spowodowało pogorszenie sytuacji finansowej. Próbował powrócić do prowadzenia działalności, jednakże nie pozwalał mu na to stan zdrowia. Przed wypadkiem powód nie miał problemów finansowych, wspólnie z żoną zarabiali na utrzymanie rodziny. Obecnie pracuje wyłącznie żona. Powód zajmuje się dziećmi. Stał się nerwowy, niespokojny i zamknięty w sobie. Relacje powoda z żoną uległy pogorszeniu.

Obecnie powód nadal odczuwa dolegliwości bólowe związane z wypadkiem. Nie może dźwigać ciężarów. Odczuwa zmiany samopoczucia w zależności od pogody. Powód przestał się leczyć ponieważ nie stać go na prywatną opiekę medyczną.

Dowód: - przesłuchanie D. B. (2) protokół elektroniczny k.140.

Strona pozwana (...) S.A. po rozpatrzeniu roszczeń zgłoszonych z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych w związku z wypadkiem powoda w dniu 14 października 2009 r. przyznała i wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości (...)15 zł na które składała się kwota 4000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę oraz 592,15 zł z tytułu kosztów leczenia. Ubezpieczyciel ocenił trwały uszczerbek na zdrowiu powoda na 4 %. Powód pismem z dnia 28 grudnia 2011 r. wniósł o ponowne przeprowadzenie postępowanie likwidacyjnego szkody, gdyż w jego ocenie przyznana kwota nie jest adekwatna do skutków wypadku, tym bardziej, że rozpoznano nowy uraz w postaci naczynioruchowego bólu głowy, zaćmy pourazowej oka prawego. Lekarz orzecznik ZUS przyjął 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 14 października 2009 r.

Dowód: - pismo z dnia 18 grudnia 2011 r. k. 38,

- protokół do oceny medycznej następstw szkody osobowej z dnia 17 grudnia 2010 r. k.43- 46,

- orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 18 sierpnia 2010 r. k. 47,

- zawiadomienie o przyznaniu odszkodowania za szkodę z dnia 2 lutego 2012 r. k. 127.

U powoda stwierdzono zaburzenia adaptacyjne, będące wynikiem dolegliwości bólowych i ograniczeń fizycznych po przebyłym urazie kręgosłupa, na które mają wpływ zaburzenia wzroku związane ze stwierdzoną zaćmą. Zaburzenia te są wynikiem trudnej sytuacji finansowej powoda, mającej wpływ na relacje rodzinne. Powód stał się zamknięty w sobie, nie ujawnia swoich uczuć, emocji. Mimo złego stanu psychologicznego powód jest zdrowy pod kątem psychiatrycznym.

Dowód: - opinia biegłego psychiatry lek.med J. B. k. 173 -180

Wykryta u pozwanego zaćma nie pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 14 października 2009 r. Powód na skutek wypadku nie doznał urazu oka.

Dowód: - opinia biegłego okulisty J. O. k. 205.

Z punktu widzenia ortopedii skutkiem urazu u powoda jest nieznaczne ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego. Dalsze rokowania w tym zakresie należy oceniać jako dobre.

W zakresie neurologicznym obecny uszczerbek na zdrowiu powoda biegły ocenił na 2 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Procentowy uszczerbek na zdrowiu został oceniony w oparciu o Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. – (załącznik: „Ocena procentowa stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu” poz. 1974, Dz.U. Nr 234). Biegły zmniejszył arbitralnie wysokość uszczerbku z 5 % na 2 %, z uwagi na stan kliniczny powoda oraz brak istotnych zmian pourazowych w badaniach obrazowych. obrażenia jakie doznał powód do dnia dzisiejszego powodują okresowe bóle w okolicach odcinka szyjnego kręgosłupa, które nasilają się w wyniku przeciążenia. Ponadto, powód odczuwa parestezje palców II i V ręki prawej. Rokowania co do stanu zdrowia powoda na przyszłość są korzystne.

Dowód: - opinia biegłego z zakresu neurologii lek. med., A. D. k. 262 – 263,

- opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii lek. med. A. S. k. 231.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powód wnosił o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2012 r., zasądzenia kwoty 246 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami oraz ustalenia odpowiedzialności na przyszłość pozwanego względem powoda za skutki wypadku z dnia 14 października 2009 r.

Bezspornym w sprawie był fakt, iż powód D. B. (1) uległ w dniu 14 października 2009r. wypadkowi wskutek niezachowania reguł ostrożności przez innego uczestnika ruchu drogowego. Bezsporny pozostawał również fakt, iż pojazd kierowany przez sprawcę zdarzenia objęty był ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) S.A. w W.. Strona pozwana w toku postępowania nie kwestionowała swej odpowiedzialności co do zasady. Również fakt poniesienia przez powoda szkody nie budził wątpliwości i jako taki nie był przez stronę pozwaną podnoszony. Ponadto jednoznacznie wynikał on ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego.

Przedmiotem sporu była wysokość szkody, jaką poniósł powód na skutek wypadku, a w związku z tym - wysokość należnego mu z tego tytułu zadośćuczynienia ponad przyznaną już kwotę. Okolicznością sporną i wymagającą rozstrzygnięcia przez Sąd była także kwestia zaistnienia po stronie powoda dalszych szkód, niż uznanych przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego, a wskazanych przez D. B. (1) w pozwie, tj. nowo powstałego urazu związanego z wypadkiem – zaćmy oka prawego. Ponadto sporny między stronami był związek przyczynowy pomiędzy w/w szkodą, a zdarzeniem ją powodującym. W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy, uzasadniał zasądzenie na rzecz powoda dalszej kwoty 8000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Sąd swoje zważania oparł o niekwestionowane dokumenty, zeznania świadka, przesłuchanie pozwanego oraz opinie biegłych sądowych. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. B. (2) uznając je za spójne, logiczne oraz stojące w zgodzie z pozostałym materiałem dowodowym.

Odpowiedzialność strony pozwanej znajduje uzasadnienie w przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003, nr 124, poz. 1152) oraz przepisach kodeksu cywilnego. Art. 9 cytowanej ustawy stanowi, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody,

o jakich mowa w art. 9, będące następstwem zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 9a ustawy). Z kolei z treści przepisu art. 822 § 1 k.c., wynika, iż przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony; jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Z kolei art. 824 § 1 k.c. stanowi, iż suma ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela, zaś suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

W świetle przepisu art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Przepis ten zawiera szczególną regulację dotyczącą naprawienia szkody na osobie, obejmującej elementy majątkowe tej szkody. Ustawodawca nie uregulował w tym przepisie w sposób samoistny i odrębny przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, co oznacza, iż została ona poddana ogólnym regułom odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych (art. 415 k.c.). Przesłanką skutecznego domagania się naprawienia szkody na osobie, oprócz samego faktu jej wyrządzenia, jest związek przyczynowy pomiędzy określonym faktem, z którym norma prawna wiąże obowiązek odszkodowawczy a szkodą, pojmowaną w omawianym przypadku, jako uszczerbek majątkowy.

Zgodnie zaś z przepisem art. 445 k.c., w przypadkach przewidzianych w art. 444 k.c., Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznana krzywdę. Zadośćuczynienie za krzywdę jest swoistą postacią odszkodowania, którego celem jest rekompensowanie uszczerbku w dobrach osobistych. Podstawową przesłanką domagania się zadośćuczynienia jest doznanie szkody niemajątkowej (krzywdy) wynikającej z określonych faktów, z którymi norma prawna wiąże obowiązek jej naprawienia, pozostającej w związku z odpowiedzialnością odszkodowawczą z reżimu deliktowego. Podstawą żądania rekompensaty za doznana krzywdę jest naruszenie dobra osobistego i wynikająca z tego faktu szkoda niemajątkowa. Pomiędzy nimi musi zaistnieć związek przyczynowy o charakterze adekwatnym, czyli szkoda musi być normalnym następstwem określonego działania, czy też zaniechania (por. Kodeks cywilny, Komentarz pod red. E. Gniewka, tom I).

Sąd wskazuje, że procentowo określony trwały uszczerbek na zdrowiu nie determinuje wysokości zadośćuczynienia, które ma charakter uznaniowy. To do oceny Sądu, opierającego się na dokonanych ustaleniach faktycznych należy stwierdzenie, jaka kwota zrekompensuje powodowi doznane krzywdy

W niniejszej sprawie powód podnosił, iż wypłacona przez stronę pozwaną kwota nie została ustalona na odpowiednim poziomie. Wskazywał, na okoliczność powstania nowego urazu w postaci zaćmy oka prawego, która w jego ocenie była bezpośrednim skutkiem wypadku. Strona pozwana zaprzeczyła twierdzeniom powoda, jakoby zdiagnozowana u niego zaćma miała jakikolwiek związek z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 14 października 2009 r. Sąd w oparciu o dokumenty zebrane w sprawie oraz sporządzoną przez biegłego opinię, do której strony nie zgłosiły zastrzeżeń, przyjął, iż uraz w postaci zaćmy nie miał związku ze zdarzeniem z dnia 14 października 2009 r. Powód podczas wypadku nie doznał bezpośredniego urazu oka, co jest podstawowym warunkiem powstania zaćmy. Brak jest zatem bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy wypadkiem, a ujawnioną u powoda zaćmą. Z tego powodu, Sąd uznał żądanie zasądzenia od strony pozwanej kwoty 246 zł z tytułu poniesionych kosztów leczenia za nieuzasadnione. Powód przedstawił na tę okoliczność fakturę VAT za zakup oprawy do okularów opiewającą na kwotę 247 zł. Wydatek ten nie sposób kwalifikować jako należne mu od strony pozwanej koszty leczenia, o których stanowi art. 444 § 1 k.c. bowiem pozostają one w bezpośrednim związku z wypadkiem. Mając powyższe na uwadze, Sąd w tym zakresie oddalił powództwo.

Strona pozwana podnosiła, iż powodowi wypłacono już kwotę 4.000 zł zadośćuczynienia, która w jej ocenie była odpowiednia do stopnia doznanych obrażeń oraz cierpień. Oceny tej Sąd jednak nie podzielił opierając ustalenia w zakresie rozmiaru krzywdy, a tym samym również rozważania odnośnie wysokości należnego jej zadośćuczynienia, na opinii biegłych sądowych, a także na przesłuchaniu samego powoda i jego żony D. B. (3), które w całości wiarygodnie korespondują z opiniami biegłych sądowych i pozostałymi dowodami z dokumentów dołączonymi do pozwu. Ponadto

Sąd wziął również pod uwagę dotychczasowy tryb życia powoda, jego wiek, aktywność zawodową oraz plany na przyszłość, których realizacja, na skutek zdarza, została odłożona w czasie.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego psychiatry, który zdiagnozował u powoda zaburzenia adaptacyjne, będące wynikiem dolegliwości bólowych i ograniczeń fizycznych po przebytych na skutek wypadku urazie kręgosłupa, a także osłabieniem wzroku i pogarszającą się sytuacją finansową. Biegła uznała, iż powstałe zaburzenia adaptacyjne nie są bezpośrednio wynikiem przebytego urazu, a czynnikiem je powodującym jest przede wszystkim trudna sytuacja finansowa powoda. Powód wniósł zastrzeżenia do przedmiotowej opinii podnosząc, iż pogorszona sytuacja majątkowa bezpośrednio jest związana z wypadkiem w którym uczestniczył. Sąd odniósł się krytycznie do tej opinii, w zakresie w jakim dotyczy odpowiedzi na pytanie, czy podawane przez biegłą przyczyny zdiagnozowanych zaburzeń adaptacyjnych mają związek z wypadkiem. Sąd w oparciu o zeznania świadka D. B. (4), przesłuchania powoda oraz w świetle zasad doświadczenia życiowego, podziela stanowisko powoda, iż istnieje związek pomiędzy zaburzeniami w jego psychice, a wypadkiem w wyniku którego stan psychologiczny powoda uległ pogorszeniu.

Biegły z zakresu chirurgii urazowo - ortopedycznej wskazał, że powód wskutek wypadku z dnia 14 października 2009 r. doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego, bez uszkodzeń strukturalnych. W oparciu o rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 r. poz. 89 a. biegły ustalił, iż powstały uszczerbek na zdrowiu wynosi o %. Powód wniósł zastrzeżenia do opinii, wskazując, iż zgodnie z przyjętym orzecznictwem oraz stanowiskiem Ministra Pracy i Polityki Społecznej za trwałe uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenia sprawności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwałe uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie jego czynności, na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Powód wskazał, iż z materiału dowodowego jak i samej opinii biegłego wynika, iż był niezdolny do pracy przez minimum 180 dni. Ponadto do chwili obecnej odczuwa negatywne skutki wypadku, mające wpływ na jego funkcjonowanie. Powód zaprzeczył stanowisku, jakoby nie doznał trwałego czy też długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Do przedstawionych zarzutów biegły odniósł się w opinii uzupełniającej, podtrzymując wcześniej wyrażone stanowisko. Wskazał, iż powstałe naruszenie sprawności organizmu nie spełnia kryteriom upośledzenia funkcji wskazanych w odpowiednich pozycjach tabel uszczerbków dotyczących uszkodzeń danego organu. Skutki wypadku nie spowodowały u powoda tzw. istotnego naruszenia stanu zdrowia fizycznego, jednakże spowodowały pozostałe nieznaczne ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego, nie przekraczające ograniczeń w zakresie rotacji lub zginania powyżej 20 stopni. Biegły przyjął, iż powód nie doznał naruszenia sprawności organizmu powodującego upośledzenie czynności na okres powyżej sześciu miesięcy. Do sporządzonej opinii uzupełniającej biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii strony nie wniosły zastrzeżeń, natomiast Sąd podziela wyrażone w niej wnioski.

Jak wynikała z opinii biegłego neurologa, obrażenia jakie doznał powód do dnia dzisiejszego powodują okresowe bóle w okolicach odcinka szyjnego kręgosłupa, które nasilają się w wyniku przeciążenia. Ponadto, powód odczuwa parestezję palców II i V ręki prawej. Wysokość uszczerbku wyniosła 2 %, oszacowując go zgodnie z poz. J 94a w zw. z par. 8 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Biegła stwierdziła, iż rokowania co do stanu zdrowia powoda na przyszłość są pomyślne. Pojawiające się dolegliwości bólowe, przy prowadzeniu oszczędzającego trybu życia oraz unikaniu czynności przeciążających kręgosłup, powinny z czasem ulegać zmniejszeniu, a nadto całkowicie ustąpić.

Rozważając wysokość należnego zadośćuczynienia Sąd, poza powyższymi okolicznościami, uwzględnił również rozmiar oraz intensywność cierpień doznanych przez powoda bezpośrednio po wypadku. Zaznaczyć jednak należy, iż Sąd nie uwzględnił w swojej ocenie, wskazanego przez powoda urazu w postaci zaćmy oka prawego. Nie ma bowiem on żadnego związku z wypadkiem w którym ucierpiał. Natomiast jak wynikało ze zgromadzonej dokumentacji medycznej skutki wypadku odbiły się negatywnie na psychice powoda. Nastąpiło trwałe zachwianie równowagi emocjonalnej nie tylko na skutek samego zdarzenia, ale wskutek negatywnych następstw tego zdarzenia w codziennej egzystencji. Powód stał się zamknięty w sobie, również wobec osób najbliższych. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, jednoznacznie wskazuje, że doznane urazy doprowadziły do ograniczeń w życiu osobistym powoda, a przede wszystkim w sferze jego działalności zawodowej. Przed wypadkiem powód prowadził działalność gospodarczą, czym przyczyniał się do utrzymania rodziny. Próbował wrócić do pracy, jednakże pojawiające się dolegliwości nie

pozwoili mu na to. Główny ciężar dostarczania środków utrzymania przejęła jego żona. Powód nie pracuje, a okoliczność niemożności współuczestnictwa w dokładaniu osobistych starań w zapewnieniu rodzinie odpowiednich warunków socjalnych jest dla niego bardzo uciążliwa. Zmienił się całkowicie tryb jego życia. Obecnie zajmuje się dziećmi i domem. Nie stać go na odpowiednie leczenie. Powód wskazał również, iż bezpośrednio po wypadku cierpiał na zaburzenia koncentracji, zawroty głowy oraz odczuwał rozdrażnienie. Ponadto, nadal utrzymują się u niego dolegliwości bólowe, zawroty głowy i drętwienie odcinka szyjnego kręgosłupa

Sąd podziela poglądy wyrażone w orzecznictwie, iż mierzenie krzywdy wyłącznie stopniem uszczerbku na zdrowiu stanowi niedopuszczalne uproszczenie i nie znajduje oparcia w treści art. 445 § 1 k.c. Stwierdzony uszczerbek na zdrowiu może być jednak stosowany pomocniczo przy ocenie stopnia naruszenia sprawności organizmu. Na rozmiar krzywdy, a w konsekwencji na wysokość zadośćuczynienia składają się okoliczności każdej konkretnej sprawy, a w szczególności cierpienia fizyczne i psychiczne poszkodowanego, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku, ale także rodzaj wykonywanej pracy przez poszkodowanego przed wypadkiem, jego szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiowa i inne czynniki podobnej natury (por. wyrok SN z dnia 9.11.2007 r., V CSK 245/07 i orzeczenia tam przywołane, wyrok SA w Poznaniu z dnia 21.02.2007 r., I A Ca 1146/06). Charakter krzywdy co do zasady jest niemierzalny, zatem ściśle określenie jej rozmiaru, a tym samym wysokości zadośćuczynienia, pozostawione zostało ocenie Sądu. Jediną dyrektywą wprowadzoną przez ustawodawcę jest wymóg zasądzenia „sumy odpowiedniej”

W oparciu zatem o powyższe, mając na uwadze charakter i rozmiar doznanych przez powoda cierpień oraz ich następstwa, Sąd uznał, iż adekwatnym odszkodowaniem wyrównującym powstałą szkodę niemajątkową jest kwota 8000 zł (po uwzględnieniu wypłaconej już powodowi przez stronę pozwaną kwoty 4000 zł). Sąd nie znalazł bowiem dostatecznie usprawiedliwionych podstaw uzasadniających przyznanie powodowi kwoty łącznie 25000 zł. Przy ocenie kwoty należnej, Sąd brał pod uwagę nie tylko procentowy uszczerbek na zdrowiu, ale ujemne doznania psychiczne związane z ciężką sytuacją rodzinną, sytuacją finansową oraz zmienionym trybem życia.

Kwota zasądzona przez sąd, biorąc pod uwagę dotychczasowy tryb życia powoda i jego osobistą sytuację majątkową, stanowi kwotę odczuwalną ekonomicznie, będącą właściwym równoważnikiem doznanej krzywdy, albowiem ustalona została w wysokości która powinna zrekompensować powodowi negatywne i bolesne konsekwencje.

Odnosząc się do żądania powoda ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku z dnia 14 października 2009 r. mogące powstać u powoda w przyszłości, Sąd uznał je za nieuzasadnione i w tym zakresie oddalił powództwo. Podkreślić trzeba, że materiał dowodowy sprawy nie daje podstawy do przyjęcia, że po wydaniu wyroku mogą ujawnić się kolejne skutki wypadku. Powołani w sprawie biegli lekarze stwierdzili, że rokowania co do stanu jego zdrowia na przyszłość są dobre.

Od zasądzzonego świadczenia powodowi należą się również odsetki ustawowe. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powód skierował do pozwanego pismo zawierające roszczenie w dniu 21 grudnia 2011 r. wyznaczając stronie pozwanej trzydzieści dni na jego zaspokojenie. Mając na uwadze treść art. 481 k.c. żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty od dnia 31 stycznia 2012 r. jest w pełni uzasadnione.

Zgodnie z powyższym o odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu tj. od dnia 23 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, przy czym – z uwagi na to, iż od 1 stycznia 2016 r. dotychczasowe „odsetki ustawowe” określone w art. 481 k.c. są nazwane „ustawowymi odsetkami za opóźnienie” – Sąd w pkt. I wyroku odpowiednio dostosował uwzględnione roszczenie określone w pozwie wniesionym w dniu 28 marca 2015 r. do nowej terminologii.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Przepis powyższy przewiduje możliwość stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań. W przedmiotowej sprawie powód przegrał w 62 %, w takim też stosunku sprawę wygrała strona pozwana. Mając na uwadze, że powód przegrał sprawę w 62% Sąd zasądził od niego na rzecz strony pozwanej kwotę 870,12 zł tytułem stosunkowego zwrotu ponoszonych

kosztów. Pozostałymi kosztami (koszty biegłych, opłata od pozwu), Sąd z uwagi na zwolnienie powoda od kosztów sądowych, obciążył stronę pozwaną w zakresie w jakim przegrała sprawę, nakazując jej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu) kwotę 1.103,77 zł tytułem nieziszczonych kosztów sądowych. Kosztami sądowymi, od których ponoszenia powód był zwolniony, obciążono Skarb Państwa.